

ressò mont-roigenc

EL CENTRE MIRÓ: L'ASSETJAMENT VA COMENÇAR EL 2010

Junta del Centre Miró

26-06-2018

Des del 12 de març de 2005 el Centre Miró ha estat un espai rellevant on s'ha explicat la

relació de Joan Miró amb Mont-roig. Com dèiem en el text “El Centre Miró, com associació cultural, continua”, publicat el passat 14 de maig, a **Ressò mont-roigenc**, han estat catorze anys d'èxits, amb més de 78.000 visitants. Ara, el passat 20 d'abril, s'ha produït el tancament del Centre Miró a l'Església Vella per una decisió de l'equip de govern de l'Ajuntament de Mont-roig, a petició de la Successió Miró. El conflicte ve de lluny, exactament des del *famós* 2010.

La Junta del Centre Miró, des d'agost de 2009, havia estat preparant el Centenari Miró / Mont-roig, que s'havia de fer el 2011, per commemorar els cent anys de l'arribada, per primer cop, de Joan Miró al nostre poble. Des d'un primer moment vam informar l'Ajuntament, en la persona del seu alcalde Fran Morancho, intentant que es sumés al

Centenari. Tot semblava que anava pel bon camí, malgrat que no aconseguíem una reunió formal. Pensàvem que potser no era prioritari en la seva agenda.

Ninots mironians (1993)

Van estar al Centre Miró de 2005 al 2011

A inicis de 2010 vam fer gestions amb diverses institucions per obtenir el seu recolzament, tant organitzatiu com econòmic, pels actes i exposicions que havíem previst. Havíem preparat dos amplis dossiers, un sobre la trajectòria del Centre Miró, i l'altre sobre el projecte d'actes pel Centenari.

L'esdeveniment més important era una exposició d'escultures originals de Joan Miró que es faria a l'estiu de 2011. Gràcies a les nostres gestions, ja havíem obtingut l'ajut de la Fundació Miró de Barcelona i el compromís de Cultura de la Generalitat i de la Diputació de Tarragona. Donat que el Centre Miró és una associació cultural privada, la Fundació Miró ens demanava el suport de l'Ajuntament. Tot estava pràcticament enllestit (no oblidem que en Miquel Anguera era el 1r tinent d'alcalde i membre de la Junta del Centre Miró) i teníem el finançament. Fariem el Centenari sense cap cost per

al poble. Mont-roig seria una important notícia als principals mitjans de comunicació. Aleshores vam convocar una reunió, el 26 de febrer de 2010, per informar les entitats del poble a la Casa de Cultura Agustí Sardà. En paral·lel, a la revista “**Ressò mont-roigenc**”, en els números de juny, setembre i desembre de 2010, havíem anat avançant notícies sobre el Centenari, esperonant les entitats del poble a fer d’altres actes i sumar-se al Centenari.

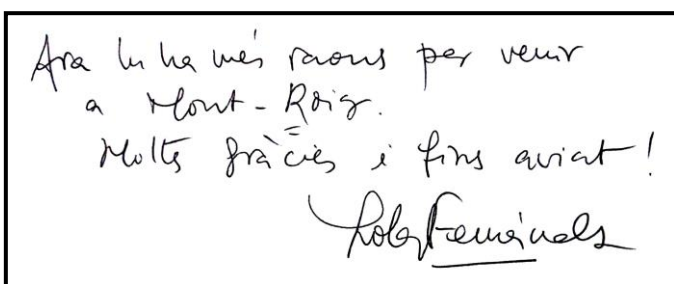
Mentre, demanàvem que l’Ajuntament aportés un coordinador per ajudar en tots els esdeveniments del Centenari. Després de molt insistir vam tenir una reunió amb l’Ajuntament el 26 de juliol de 2010 que semblava que anava a encarrilar el tema. Però el temps corria i encara no hi havia res concretat. A finals de setembre, durant la Festa Major, l’alcalde ens va dir que faria gestions amb un important gestor cultural de Barcelona per tal que fes de coordinador. En saber qui era la persona escollida, vam pensar que podia ser molt beneficiós per al Centenari. El president del Centre Miró, Martí Rom, es va posar en contacte amb aquesta persona per dir-li que tindria tot el nostre suport. Aquesta persona va refusar la proposta, doncs quedaven menys de tres

mesos per l’inici del Centenari. En una conversa posterior, ens va dir que va oferir la possibilitat de co-organitzar el Centenari amb el president del Centre Miró i que la proposta va ser refusada per l’alcalde. Això succeïa a inicis d’octubre de 2010.

Logo previst pel Centenari.
Disseny d’Àngela Victòria Melaragni
de l’Escola d’Art i Disseny de Tarragona

Aleshores, l’alcalde va crear una Comissió pel Centenari per controlar els actes previstos; just quan gairebé tot anava a començar. El criteri d’elecció de les persones que havien d’integrar la Comissió fou una decisió personal de l’alcalde. En aquesta Comissió també hi havia el president del Centre Miró, Martí Rom, i l’esmentat Miquel Anguera, tinent d’alcalde. Ens vam reunir per primer cop el dilluns 11 d’octubre. L’alcalde va informar que havia decidit que la coordinadora de l’Ajuntament seria

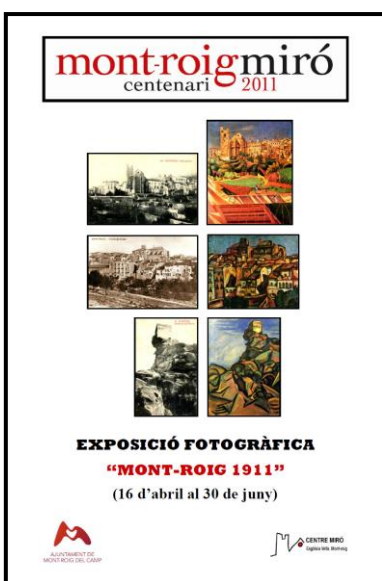
l’Elena Juncosa. Vist com es van plantejar les coses, la Junta del Centre Miró va demanar una reunió urgent amb l’alcalde. Dita reunió tingué lloc el dimarts 19 d’octubre. L’alcalde, davant dels tretze membres de la Junta, va assegurar que recolzava els actes proposats pel Centre Miró.

Visita de Lola Fernández besnéta de Joan Miró (26-01-2008)

Però, en les properes reunions de la Comissió vam anar veient que el Centre Miró quedava cada cop més arraconat en el Centenari. El Sr. Morancho no havia gosat enfrontar-se directament a la Junta del Centre Miró i havia previst que, en minoria a la Comissió, se’ns rebutjarien les nostres propostes. Recordarem que aleshores tot ja estava preparat i planificat.

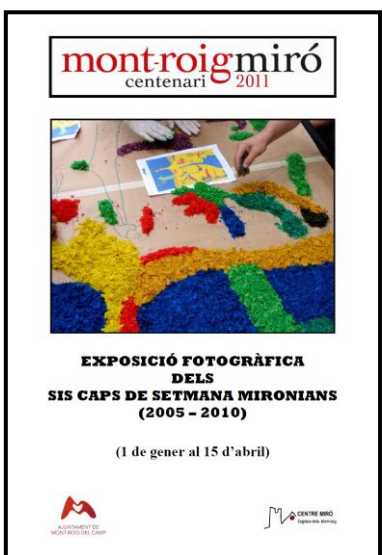
Finalment, a la reunió del dimarts 21 de desembre, se'ns va informar que tota l'organització quedava en mans de l'alcalde i l'Elena Juncosa. Les darreres setmanes, i sense avisar, havien refet els contactes amb la Fundació Miró, altres institucions i persones que ens donaven suport. En alguns casos, aquestes, intuïnt alguna disfunció, havien deixat de donar suport al Centenari. Era un intent d'apropiació des actes que fins aleshores havíem gestionat.

El més greu era que aprofitant l'exposició d'escultures de Miró, es volia buidar per complert l'espai expositiu del Centre Miró. Per a nosaltres, aquesta exposició estava prevista complementant els elements ja existents. Si aquest Centenari, per exemple, s'hagués fet a Barcelona, no s'entendria que l'alcalde de la ciutat excloués la Fundació Miró, o com a mínim l'apartés dels esdeveniments més importants. El mateix alcalde que ara volia desallotjar el Centre Miró era el mateix que tan sols uns pocs mesos abans, el 13 de juliol, havia signat el conveni de la ruta de "El Paisatge dels Genis" al Palau

Bofarull de Reus, junt amb els alcaldes de El Vendrell, Reus i Horta de Sant Joan, el president de la Diputació, el president del Patronat de Turisme i el rector de la Universitat Rovira i Virgili. Aquest conveni turístic, que havia estat impulsat des del Centre Miró¹ i havíem obtingut la complicitat dels altres centres expositius, obligava les institucions a un més ampli suport a cadascun dels centres d'aquestes localitats.

Tot això s'intentava fer sense tenir en compte el conveni entre l'Ajuntament i el Centre Miró establert el 30 de novembre de 2006. El Centre Miró mai s'havia negat a acceptar una major implicació de l'Ajuntament. De fet vam col·laborar activament el 2009 en la recerca de suports pel projecte de "Nou Centre Miró".

Aquella reunió del dimarts 21 de desembre de 2010 va acabar quan l'alcalde va fer fora als representants del Centre Miró dient que a partir d'aquell moment no tornessin a anar a les reunions de la comissió adduint una falta de respecte (?) als altres membres de la Comissió.

Cal esmentar els principals actes que teníem previstos: "Exposició fotogràfica Caps de Setmana Mironians" (1 de gener-15 d'abril), "Exposició fotogràfica Mont-roig 1911" (16 d'abril-30 de juny), "Safatans a la Rambla de Barcelona" (21 de maig), "VII Cap de Setmana Mironià" (18 i 19 de juny), "Exposició Escultures Joan Miró" (de juliol a setembre), Projectió del documental "El circ" d'Alexander Calder al Mas Miró (16 de juliol) i "Exposició Miró i els Artigas: ceràmiques" (d'octubre a desembre)². Com dèiem abans, amb fons propis i les

¹ Veure el text "[El paisatge dels genis](#) es va impulsar des de Mont-roig" publicat en aquest web de "[Ressò mont-roigenc](#)" el 13 de gener de 2017.

² Sobre el Centenari es van publicar els següents textos a "[Ressò mont-roigenc](#)": "El Centenari Miró / Mont-roig 2011 ja té imatge gràfica" (núm. 114, pàg. 39), "Cap al Centenari Miró / Mont-roig" (núm.

subvencions que havíem gestionat, teníem el pressupost cobert. Finalment tan sols es van fer les dues primeres exposicions. Mont-roig va perdre una gran oportunitat de promoció cultural pels tripijocs i subjectivitat de l'alcalde.

En els primers mesos del 2011 vam viure una desigual confrontació entre l'Ajuntament i el Centre Miró. Fou l'inici de l'assetjament³. Foren uns mesos difícils. A les declaracions de l'alcalde als diaris, el Centre Miró es va defensar principalment mitjançant Internet, enviant correus electrònics a persones i institucions, i iniciant una campanya d'adhesions. Enmig, en el Ple de l'Ajuntament del 26 de gener, l'alcalde va informar de l'expulsió del president del Centre Miró d'aquella Comissió, sense fer esment de la resta de persones de la Junta. En qualsevol cas, a les reunions de la Comissió no va admetre cap més representant del Centre Miró (d'això se'n diu democràcia o alcaldada?).

56
Dimecres, 16 de febrer del 2011
www.elpunt.cat
Tarragona: Av. de Roma, 20, local 31. 43005. © 977 25 65 00. Fax 977 25 65 10. Dipòsit legal: GI 373-1998

EL PUNT

La contra Xavier Garcia

Alcaldada anti-Miró a Mont-roig?

Polèmica per l'organització dels actes del centenari de l'arribada del pintor Joan Miró al municipi del Baix Camp i per la previsió de desmantellament d'una exposició permanent

Aquests últims mesos, a Mont-roig del Camp, hi ha mar de fons entre l'Ajuntament (i sobretot el seu alcalde, Fran Morancho) i el Centre Miró, una associació entusiasta i altruista de mironians del poble, presidida per Josep M. Martí Rom, que des del 2004, aprofitant l'ample espai de l'Església Vella, hi han projectat (amb reproduccions fidedignes de les pintures que l'artista dedica al poble, així com amb fotografies, documents i objectes de l'atmosfera rural que hi troba) la llarga relació de Joan Miró amb aquesta vila del Baix Camp.

Just ara fa cent anys, el 1911, que hi arribà per primer cop per curar-se d'una febre tifòide. El mas Miró, que el seu pare, de Cornudella de Montsant, havia comprat, va ser l'escenari ideal per a una doble virtut: curar el vailet de 18 anys i engargar-lo cap a la pintura, enmig d'horta i garrofers, olivers i bladerans, amb la mar al fons.

La junta del Centre Miró –talment com van fer fa dos anys, el 2009, la gent del Centre Picasso, d'Horta de Sant Joan, no deixant escapar un altre centenari, el de la

Exposició sobre tapissos creats per Miró i Josep Royo ■ JOSEP FERNÁNDEZ

L'atac de l'alcalde es produiria en el Ple del 23 de febrer (un 23-F!) quan, sense constar en l'ordre del dia, sense notificació prèvia i per urgència va fer votar el desallotjament del Centre Miró mitjançant la rescissió del conveni que unia les dues parts. Cinc regidors van votar a favor de la proposta de l'alcalde, dos en contra i hi va haver dues abstencions i una sortida del ple. Ràpidament, a l'endemà, el "Diari de Tarragona" (24 de febrer) titulava "El Centre Miró tiene un mes para desalojar l'Església Vella" i afegia que Martí Rom, segons fonts de l'Ajuntament,

en aquella agressiva reunió "llegó a insultar a otros miembros de la comisión...". El periodista no va contrastar la informació, i només va publicar el que li van dir des d'alcaldia. Li vam suggerir al periodista que demanés a l'Ajuntament l'acta d'aquella reunió i busqués on hi havia els insults.

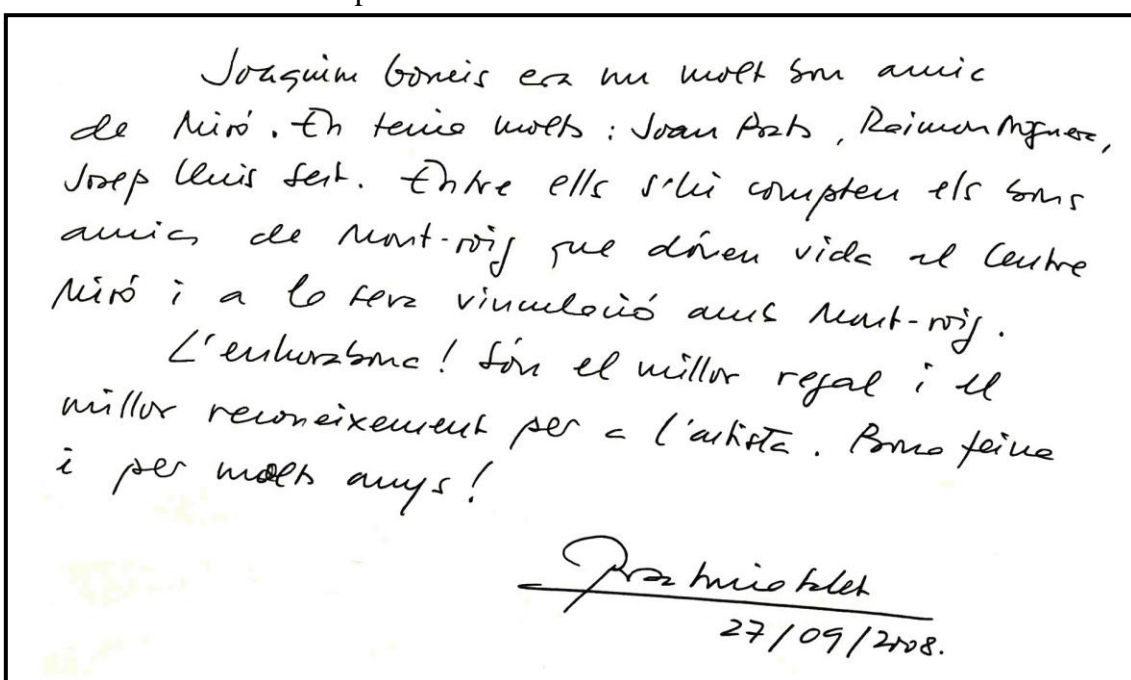
Aquest mateix 23 de febrer es va produir la dimissió del 1r tinent d'alcalde, Miquel Anguera de la Comissió del Centenari. A l'endemà, rebia una trucada de l'alcalde informant-li que havia decidit que deixés d'assistir a les reunions de "El paisatge dels genis".

115, pàg. 14), "Comissió del Centenari Miró / Mont-roig 2011" (núm. 116, pàg. 6), "Centenari Miró / Mont-roig 2011: Exposició Caps de Setmana Mironians" (núm. 116, pàg. 18), "Editorial" (núm. 117, pàg. 4), "La Junta del Centre Miró de Mont-roig informa sobre el Centenari Miró / Mont-roig 2011" (núm. 117, pàg. 26), "Exposició Caps de Setmana Mironians (2005 a 2010)" (núm. 117, pàg. 46), "Centenari Miró / Mont-roig 2011: Exposició "Mont-roig 1911" (núm. 117, pàg. 47) i "La Junta directiva del Centre Miró amb els seus 106 socis, volem manifestar" (núm. 117, pàg. 50).

³ Per una crònica detallada podeu accedir a l'apartat "Notícies" del web del Centre Miró (www.centremiro.com), exactament a l'arxiu "pdf" de la notícia núm. 1: "21-12-2010 a 11-6-2011. Assetjament al Centre Miró".

Casualment, dos dies després del Ple, el 25 de febrer, el diari "La Vanguardia" a la secció de Cultura, en dues pàgines, treia un article titulat "Miró. La Masia de Mont-roig albergarà un museu". Semblava fet per tapar el desallotjament del Centre Miró. Fos casual o no, a partir d'aquell moment l'alcalde Fran Morancho repetia constantment a qualsevol periodista que li interrogava sobre el Centre Miró, que aviat hi hauria un museu molt més important.

El divendres 4 de març ens va arribar la carta de l'Ajuntament, anunciant que teníem un mes per desallotjar el Centre Miró. Aleshores, vàrem endegar dues línies d'actuació. Per un costat, cercar el consens de les forces polítiques del poble per tal d'aconseguir un Ple extraordinari que revoqués aquell Ple de l'alcalde (23-F). L'altre fou posar-se en mans d'un important advocat de Reus per tal d'assessorar-nos. Segons aquest, un jutge difícilment donaria la raó a l'alcalde, contra una entitat cultural sense ànim de lucre, si no hi havia motius molt importants.

Joaquim Gomis era un molt bon amic de Miró. En tenir molts: Joan Pozo, Ramon Miquel, Josep Lluís Sert. Entre ells s'hi compten els bons amics de Mont-roig que donen vida al Centre Miró i a la seva vinculació amb Mont-roig. L'entusiasme! És el millor regal i el millor reconeixement per a l'artista. Bon feine i per molts anys!

Rosa Maria Malet
27/09/2008.

**Visita de Rosa Maria Malet, directora de la Fundació Miró (1981-2011)
En motiu de l'exposició "Joaquim Gomis i Joan Miró"**

Per impedir, de fet, el funcionament del Centre Miró, des d'alcaldia van donar ordres a la persona que hi havia a la recepció que no hi anés a treballar (incomplint el conveni encara vigent). Va caldre que, a partir d'aquesta data, els membres de la Junta del Centre Miró féssim torns a la recepció (els visitants no en tenien cap culpa del tancament unilateral). Això fou fins al mes de juny quan es va constituir el nou Ajuntament.

Per un costat, el nostre advocat va presentar, el 22 de març, un recurs a l'Ajuntament contrari al desallotjament. Era el pas previ obligatori a la presentació d'una demanda als jutjats. Per l'altre, vam iniciar contactes amb els grups municipals representats al Consistori. La majoria de l'oposició va permetre que en un Ple extraordinari, del 24 de març, es donés suport al Centre Miró i deixés sense efecte el desallotjament. El resultat de la votació va ser: vuit regidors a favor de la continuïtat del conveni amb el Centre Miró, quatre en contra i una abstenció. Tot seguit, l'alcalde expulsa fulminantment tres

regidors de l'equip de govern (Miquel Anguera, Ferran Pellicer i Toni Vernet). El govern municipal encapçalat per l'alcalde Fran Morancho, quedava en minoria.

La revocació del desallotjament en aquell Ple extraordinari va suposar una major intensitat en els atacs. Es va arribar a publicar que rebíem una subvenció municipal de 50.000 euros a l'any. El Centre Miró no ha rebut mai cap subvenció directa de l'Ajuntament. El que sí ha fet és pagar les despeses de llum, aigua, neteja, manteniment, i el cost de la persona de la recepció la qual, per cert, sempre ha realitzat funcions de punt d'informació de la regidoria de Turisme de Mont-roig i d'informació general.

El dissabte 16 d'abril anàvem a inaugurar la segona exposició del Centre Miró en els actes del Centenari, era aquella "Mont-roig 1911", i una sèrie d'esdeveniments es van planificar per crear problemes i tapar informativament l'exposició. El dia abans de la inauguració, l'Ajuntament va lliurar al Centre Miró un comunicat sobre la "recuperació" i posterior destrucció dels "Ninots mironians". I, casualment, a principi de la següent setmana (29 d'abril de 2011) l'alcalde notificava l'acte de la "firma del Mas Miró" (un ruïnós contracte de lloguer, per a les arques municipals, tot i estar el govern en minoria i no estar pressupostat. Sortosament mai va ser ratificat pel ple).

Aquell comunicat sobre els "Ninots mironians" informava que era una petició de la "Successió Miró" (amb data del 6 d'abril, és a dir, després del Ple que va salvar el Centre Miró). Com que els "Ninots mironians" són propietat del poble, representat per l'Ajuntament, el Centre Miró ben poc hi podia fer. El dimecres 27 d'abril, passada la

Setmana Santa, van venir dos treballadors de l'Ajuntament a recollir-los. Se'ls va dir que havien de fer-nos un rebut esmentant que se'ls enduien. A l'endemà, un camió de l'Ajuntament amb una ordre de treball firmada per l'alcalde, Fran Morancho, se'ls va endur. Era el dia abans de l'acte de "firma del Mas Miró", en període pre-electoral, a vint-i-quatre dies de les eleccions municipals⁴.

MONT-ROIG DEL CAMP

L'Ajuntament retira els ninots mironians de l'Església Vella

■ L'alcalde diu que la decisió s'ha pres en rebre una carta dels familiars del pintor Joan Miró, que volen que es destrueixin perquè són "un plagí" ■ ERC critica el batlle per no haver defensat les figures

G. Pladeveya
MONT-ROIG DEL CAMP

Un altre episodi de distanciament entre l'Ajuntament de Mont-roig del Camp i la fundació privada Centre Miró, que, mitjançant un conveni amb el consistori, gestiona des del 2005 un espai d'interpretació sobre l'obra del pintor Joan Miró i la seva relació amb la població. Aquesta mostra es pot visitar a l'Església Vella, que és de titularitat municipal. Per donar compliment a un acord pres en una junta de govern local del 18 d'abril, l'alcalde, Fran Morancho (PSC), va dictar

els ninots mironians es van crear el 1993 i surten al carrer en festes assenyalades ■ I.F.

L'acte de portes obertes al Mas, en l'aire

ERC va denunciar a la junta electoral de zona de Reus un acte previst per avui en què l'alcalde i dos dels hereus de Miró volien signar un acord per rescatar el Mas Miró, seguit d'una visita guiada per l'interior. Tot i que ERC va dir que la junta els ha donat la raó en ser "un acte electoral emmascarat", ahir a última hora els organitzadors el continuaven mantenint.

dies perquè no són origi- va criticar Morancho per l'Ajuntament, que vol que pintor va dibuixar uns es-

⁴ Sobre els fets succeïts els primers mesos del 2011 es van publicar els següents textos a "Ressò mont-roigenc": "L'Alcalde fa fora del govern tres regidors" (núm. 118, pàg. 5), "Ple extraordinari del 24 de març" (núm. 118, pàg. 5) i "Ple extraordinari de l'11 de juny" (núm. 118, pàg. 5).

Les eleccions municipals es van dur a terme el 22 de maig i l'11 de juny prenia possessió el nou alcalde Ferran Pellicer. Fran Morancho perdia l'alcaldia (tot i ser la llista més votada) per la conjunció de forces polítiques que havien donat suport al Centre Miró.

El Centre Miró a la Fira de Mont-roig del 2011

Del 2011 al 2015 foren uns anys de tranquil·litat al Centre Miró. Vàrem poder desenvolupar d'una manera rellevant les nostres activitats. Les eleccions municipals del 24 de maig de 2015 varen possibilitar que el 13 de juny fos elegit Fran Morancho com a nou alcalde. Vam pensar que més aviat o més tard s'intentaria tancar el Centre Miró, com així ha estat.

Cal recordar que el Centre Miró ha dut una política de total transparència. S'ha publicat l'informe detallat de les nostres activitats, un cop a l'any, a la revista **Ressò mont-roigenc**. A més, cada any s'ha elaborat un extens dossier que s'ha fet arribar als regidors de l'Ajuntament. També, mensualment s'ha enviat als regidors, per correu electrònic, un detallat informe de les nostres activitats a més d'un detall precís dels ingressos i despeses. Aquesta política ha continuat els darrers anys. També hem demanat reunions amb diversos regidors de l'Ajuntament per tal d'explicar personalment les nostres activitats.

Tot això, més la important xifra de visitants (més de 78.000), no ha impedit que, sense cap indicatiu previ, el 9 de desembre de 2016, arribés una carta de l'Ajuntament on s'especifica que la Junta de Govern del 23 de novembre havia decidit "Denunciar, si s'escau, el conveni de col·laboració entre l'entitat local Centre Miró i l'Ajuntament...".

Enregistrament d'un documental sobre Miró
Per la National Gallery of Art de Washington (4-9-2011)

Vam intentar saber en quina situació estàvem i ens van dir que no ens preocupéssim que aviat iniciariem contactes per establir un nou conveni. El 17 de febrer de 2017 vàrem rebre la proposta del nou conveni de l'Ajuntament, que analitzaríem en una propera reunió. Aquesta es celebrà el 27 de febrer.

Vam intentar saber en quina situació estàvem i ens van dir que no ens preocupéssim que aviat iniciariem contactes per establir un nou conveni. El 17 de febrer de 2017 vàrem rebre la proposta del nou conveni de l'Ajuntament, que analitzaríem en una propera reunió. Aquesta es celebrà el 27 de febrer.

El Centre Miró va proposar tres possibilitats en la gestió i relació amb l'Ajuntament. Primera: Continuar com aquests darrers dotze anys. Segona: Plantejar una data de traspàs de la gestió actual del Centre Miró a l'Ajuntament, convenientment planificada per acabar la gestió actual amb les exposicions i actes previstos (per exemple, l'1 de gener de 2018). Sempre hem pensat que fèiem una feina subsidiària, és a dir, que no ens

corresponia a nosaltres fer-la. El Centre Miró era i és un projecte de poble i, per tant, tocava i toca liderar-lo a l'Ajuntament, sobretot després del gran èxit de l'homenatge a Miró del 1979. La inacció de l'Ajuntament en aquest tema (del 1979 al 1999) va portar la societat civil i cultural a treballar per aconseguir-ho. Amb la total col·laboració de la Casa de la Vila des del 1999 s'aconseguí inaugurar el Centre Miró el 2005. Tercera: l'Ajuntament creu que cal tancar el Centre Miró; aleshores fariem una radical oposició a aquesta decisió de deixar el nucli de població de Mont-roig sense una activitat cultural que ha portat més de 72.000 visitants a data de 31 de març de 2017. Des de l'equip de govern se'ns va dir que sols es pensava en la primera opció, continuar com fins ara. A més, cal dir que la persona que estava a la recepció del Centre Miró i que depenia de la regidoria de Cultura (fent també tasques d'informació turística), ara passaria a dependre de la de Turisme. Dos dies després de la reunió, l'1 de març vam enviar les dues esmenes que creiem que podien millorar la concreció del conveni. També a la reunió se'ns va demanar que descrivíssim per escrit les funcions de la persona de la recepció del Centre Miró. Ho vam enviar el dilluns 6 de març.

Visita del Centre Miró a la Fundació Miró de Barcelona (12-11-2011)

El 23 de març vam rebre de l'Ajuntament un correu amb la proposta modificada del Conveni i el full on es descriuen les funcions que havien acceptat de la persona de la recepció del Centre Miró. I ens emplaçaven a una nova reunió. El dijous 30 de març vam enviar un correu dient que acceptaven el Conveni amb la seva nova redacció i que esperaven aquesta reunió per acabar de concretar aquelles funcions.

L'11 d'abril es va fer una nova reunió amb l'Ajuntament. Vam comunicar que estàvem d'acord amb el conveni (amb les esmenes que van fer introduir), però calia concretar adequadament les funcions de la persona de la recepció, ara entre el Centre Miró i

l'Oficina de Turisme. El 2 de juny el president del Centre Miró va rebre un correu electrònic de l'Ajuntament aportant la darrera versió proposada del conveni.

Esperant una reunió final per tancar el tema, el 15 de juny de 2017 la Successió Miró ens van enviar una carta agraïnt el treball fet fins ara i dient que com que el 20 d'abril de 2018 s'obriria el Mas Miró, hauríem de tancar el Centre Miró. En la carta s'esmentava (després també ens ho van dir personalment), que d'aquesta manera els recursos econòmics destinats per l'Ajuntament al Centre Miró podien anar al projecte de Mas Miró. Algú els havia fet creure que això podia ajudar a solucionar les dificultats

econòmiques existents. No és el cas perquè la persona de la recepció continua donant servei com a punt d'informació i les despeses generals de l'Església Vella seran les mateixes, doncs continuarà com a centre expositiu i oficina de turisme. Resumint: una gran contradicció, sens dubte. A més, des del novembre del 2016 al juny de 2017 ens van tenir entretinguts amb les negociacions del conveni. Després no vam tenir cap més informació en els següents nou

mesos.

Visita de periodistes dels Estats Units (5-2-2012)

Durant l'estiu del 2017 vam intentar conscienciar a entitats i persones del poble de la necessitat de l'existència del Centre Miró. Doncs aquest centre expositiu és l'única possibilitat d'atracció de visitants al nucli de Mont-roig i que les possibles visites a punts mironians, com el Primer Pont i Les Creus, no aconseguiran que els visitants passegin pels carrers del poble i es pugui potenciar el comerç. Desitjàvem que el nucli de Mont-roig no quedés erm, sense gairebé cap interès cultural i turístic per a les persones de fora vila. El compromís de la Junta del Centre Miró sempre ha estat, des del 2005, que quan s'obris el Mas Miró la nostra feina s'hauria acabat al Centre Miró, no

Programa "Divendres" de TV3 (28-2-2012)

pas la feina de l'Ajuntament que continuaria liderant el projecte mironià, al Mas i al poble. També al Vendrell, amb Pau Casals, hi ha dos nuclis separats al Vendrell i a Sant Salvador, totalment complementaris. La nostra idea, era que la gestió d'una espai expositiu i etnogràfic dedicat a Joan Miró, al nucli de Mont-roig, continuaria amb conjunció i sota la direcció de la Fundació Mas Miró. Una idea abraçada per força gent.

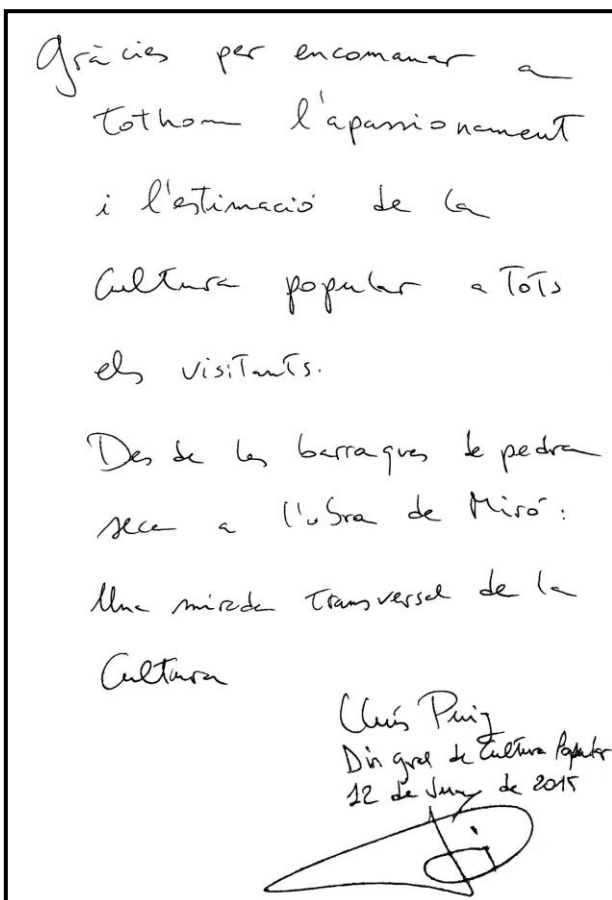

En paral·lel havíem vist com en els darrers temps, les exposicions que feien el Centre d'Estudis Mont-roigencs a la part central de Centre Miró, s'anunciaven que tindrien lloc al "Centre Cultural de l'església vella". Membres d'aquesta entitat anaven dient que volien que es tanqués el Centre Miró. El moment més memorable fou quan, el 3 d'agost de 2017, aprofitant la inauguració de l'exposició del pintor local Lluís Font i

Munté, un membre del Centre d'Estudis Mont-roigencs va demanar públicament en el seu discurs que calia tancar el Centre Miró. Això fou amb la presència de Jordi Agràs, director dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Tarragona, el qual sorprès va reivindicar el treball i la continuïtat de Centre Miró. Cal recordar que el Centre Miró es va adherir, el 13 de maig de 2006, a la "Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana"; fou el primer centre d'estudis de Mont-roig a incorporar-s'hi.

Tots aquests fets ens van demostrar la conxorxa per tancar el Centre Miró des del 2010.

Des de fa varis anys, el Centre Miró havia allotjat a l'espai d'exposicions temporals les

exposicions proposades des de la regidoria de Cultura. Per la qual cosa, ja ha estat un espai al servei de les exposicions i actes culturals del poble. Què millorarà en endavant si no hi ha el Centre Miró? S'ompliran els seus murs durant tot l'any, o estarà mig buit com passava abans? Ara les exposicions de les entitats culturals i persones de Mont-roig han pogut gaudir dels visitants que venien per veure el centre Miró. Quants visitants hi haurà en el futur? Algú ha comptat quantes vendes deixaran de fer el comerç, els bars i les entitats de restauració de Mont-roig? Quants diners deixaran d'ingressar?

Per què ens sembla que per a alguns, el fet que hi hagi dos centres d'estudis en el mateix poble era un enuig? La rellevant presència del Centre Miró en els mitjans de comunicació tant per temes mironians com de la pedra seca els hi deu ser enutjosa.

Visita de Lluís Puig, aleshores director general de Cultura popular de la Generalitat Després Conseller de Cultura (2017)

La campanya contra el Centre Miró continuava. Finalment, el dilluns 26 de març de 2018, per petició de l'Ajuntament, ens vam tornar a reunir. Ens van dir que atès que ja havien denunciat el conveni amb el Centre Miró, ens ho van notificar el 9 de desembre de 2016, ara no calia cap més notificació i que el 20 d'abril de 2018 hauríem de planificar el tancament. Nosaltres vam argumentar que la Successió Miró no és l'ens que ens ha de dir que hem de tancar, que ho ha de fer l'Ajuntament. Per la qual cosa demanem un comunicat oficial de l'Ajuntament degudament firmat per una persona responsable. També vam preguntar quines gestions havia fet l'equip de govern per defensar la continuïtat del Centre Miró al nucli de Mont-roig.

Vàrem continuar demanant una reunió amb l'Alcalde. Aquest, interpel·lat diverses vegades durant el darrer any, en plens o reunions de la junta de portaveus, va anar dient que es volia reunir amb el Centre Miró. No ho hem aconseguit. És això ser l'alcalde de tots i per a tots?

Finalment vàrem rebre una carta de L'Ajuntament, amb data 5 d'abril, i firmada "electrònicament" per l'alcalde Fran Morancho, en la qual se'ns deia que s'havia de

tancar el Centre Miró. Per intentar quedar bé, afegia al final la xerrameca típica d'agraïments. No deuriem ser gaire sentits aquests agraïments doncs en el parlament de l'alcalde del matí del dia 20 d'abril, a la inauguració de Mas Miró, no va fer esment al Centre Miró. Sí que ho va fer en el discurs de la tarda. Pensem que fou com a conseqüència de la notícia de TV3 al "Telenotícies comarques" on s'exposava el tancament del Centre Miró.

Ara, ens fem unes preguntes: Què hi haurà d'atracció turística i cultural sobre Miró a Mont-roig des del mes de novembre de 2018 a l'abril de 2019? I en els anys futurs, en el mateix període? Per què no s'ha posat als cartells indicatius del Mas Miró que és un BCIN? Per què, quan entres a Mont-roig, no et sembla pas que ets al poble de qui Joan Miró va dir que era com una religió?

I per acabar, dues coses que no ens han agradat: la primera, que dues entitats de Mont-roig han declinat anar a visitar el mas Miró perquè calia pagar i entenien que no s'ha tingut cap atenció amb elles i la segona, és que alguns comerciants comenten que han notat que s'ha tancat el Centre Miró: per la baixada en les vendes i pel poc moviment de turistes pel mig del poble.